

Läkarförbundet ska inte tala med sprucken röst

Läkarförbundets ansikte utåt är till stor del Läkartidningen. Läkarkåren har behov av att visa en enighet utåt. Kåbbla gör man bakom stängda dörrar. Att föra delföreningspolitik på ledarplats i Läkartidningen är oacceptabelt. Medlemmarna kräver att centralstyrelsen i allmänhet och presidiet i synnerhet ska fungera som en enhet, inte som representanter för olika särintressen.

Lars Håkan Nilsson

Återgå till osignerade ledare

Det inträffade illustrerar det olämpliga i att ha signerade ledare, som påstås uttrycka förbundsopfattningar. Vore bättre återgå till den ordning, som gällde tidigare under många år, nämligen osignerade ledare som godkänts av ordförande eller VD och som uttrycker förbundets officiella ståndpunkter.

Bo Hjern

Ta etiskt ansvar för begreppet författare!

Enligt reportaget menar Eva Nilsson Bågenholm att omständigheterna tvingade henne att välja mellan att inte alls publicera ledaren eller att publicera den efter viss förändring. Den analysen kan kanske ifrågasättas i sak men förefaller inte principiellt orimlig. Däremot är det valda handlingsalternativet fullständigt oförsvarligt från etisk synpunkt. Att ange någon som författare utan att vederbörande tar ansvar för texten är vilseledande, för att uttrycka det artig. Det finns andra tecken på att känslan för vad det innebär att stå som författare håller på att luckras upp i delar av vetenskapssamhället. Det är en tendens som tidskrifterna bör motarbeta hellre än bidra till.

Inge-Bert Täljedal

Antingen–eller

Man kan ha osignerade ledare, som då förväntas uttrycka förbundets officiella ståndpunkt.

Man kan också ha signerade ledare, där läsaren uppfattar att skribenten har en viss frihetsgrad och kan få plädера för det han eller hon är vald av sin delförening för att torgföra.

Man kan däremot inte ha ett system där någon går in och petar i en signerad text utan att den som står med sitt namn under den godkänt eller ens vet om att den ändrats.

Då blir det bara dumt.

Leif Edman

För många vårdplatser?

Jag vill gärna veta var det framgår att Sveriges läkarförbund ändrat uppfattning och numera anser att det finns tillräckligt många vårdplatser. Beslut enligt något centralstyrelseprotokoll? Någon programskrift?

Viktig fråga att diskutera på fullmäktigemötet 1–2 juni.

Christina Spjut

Bristen på vårdplatser är en ödesfråga

På vilket sätt anser förbundsordföranden att Marie Wedins slutsatser är främmande för förbundet? Har inte förbundet och dess ordförande insett hur den katastrofala bristen på vårdplatser är en ödesfråga för patienter och för våra medlemmar, som tvingas arbeta under helt oacceptabla förhållanden, med »utlokaliserade« patienter, med tidskrävande jakt på akutplatser, i stället för patientvård, etc. Är det så att vår förbundsordförande inte ser detta problem, så behöver vi nog fundera över hennes framtid. Måtte sjukhusläkarna fortsätta sin strid för vårdplatser och inte minst uppmärksamma den Svegforska Ansvarsutredningen, som ger olycksbådande signaler om minskat platsbehov.

Folke Nilsson

Till kamp mot åsiktskonformism

»–Det är praxis sedan 8–10 år att ordföranden i Sveriges läkarförbund lägger sista handen vid ledaren i Läkartidningen. Detta för att det ska vara tydligt att det är förbundets åsikter som speglas där, säger Eva Nilsson Bågenholm.«

Ovanstående direkta citat från förbundets ordförande (i LT 15–16/2006, sidan 1176) sänder kalla vindar över alla oss som trodde att Läkarförbundet var en plats där man visade respekt för andras åsikter även om de inte stämde överens med de styrandes uppfattning. Mörka skuggor från flydda tider tränger sig nu på. Styrelsen måste nu inse vad alla andra redan vet: Läkarförbundet är ingen enpartistat där endast godkända sanningar tål att torgföras. Våga stå för att det finns olika åsikter inom förbundet och låt de olika uppfattningarna brytas mot varandra i en anda av öppenhet och respekt.

Christer Olsson

Förvånande med olika synsätt

Att två personer drar åt olika håll är inget ovanligt. Det som inte berörs men som är förvånande är att Läkarförbundet och Sjukhusläkarföreningen har olika syn på den här frågan. Sjukhusläkarna bör ju vara de med mest insikt i frågan. Läkarförbundets formulering får mig att undra om det är det politiskt passande som presenterats i ledaren. Slutligen, om innehållet anses behöva ändras så bör man avvakta med publiceringen tills författaren blivit tillfrågad, alldeles självklart!

Anders Linder

»Konflikt« – typiskt svenskt?

Är det inte typiskt svenskt att ifrågasätta om man kan arbeta tillsammans trots att man har olika synpunkter? Tänk om alla tyckte lika – vilken andefattig dialog. Svenskarna borde lära sig att tåla mera oliktankande och inte ta åt sig så in i Norden som man gör! Det blir säkert bra med lite ved på brasan!

Irene Herrstedt

Samtliga inlägg finns tillgängliga på:
<http://www.lakartidningen.se/includes/showComments.php?articleId=3757#67>